

men det kan jeg slet ikke indrømme. Det er en Lov, der gjælder for danske Undersaatter, og selvfølgelig maa man forbyde danske Undersaatter at sælge Spirituosa i det Hele paa det paagjældende Soterritorium, det følger af sig selv, men jeg kan aldeles ikke se, at der er nogen Forskjel. Jeg vilde meget beklage, om det ærede Medlem vil fastholde det Vædringsforslag, som i Virkeligheden vil kunne lægge Loven Hindringer i Veien. Det forekommer mig, at denne Lov ogsaa er anerkjendt for at gjøre Nytte for danske Undersaatters Interesser, og jeg tror ogsaa, at den er paastjønnet af dem, og jeg tror derfor ikke, at der er nogen Grund til denne Vædring, da Rigsdagen har vedtaget ganske de samme Ord i et andet Lovforslag, som ogsaa slutter sig til Konventionen i Haag. Det, som det ærede Medlem vil hænge sig i, har virkelig ingen Betydning, og jeg kan altsaa ingenlunde tilraade, at det stillede Vædringsforslag vedtages.

Veth: Ja, det bliver saa Noget, som jeg maa henstille til det høie Thing, om det finder, at der er Grund til at vedtage dette Vædringsforslag eller ikke. Men jeg skal dog kun sige, at dets Vedtagelse ikke kan lægge nogen Hindring i Veien for at komme ud f. Ex. inden denne Maanedes Slutning; thi Lovforslaget vil jo, hvis Vædringsforslaget bliver vedtaget, gaa tilbage til Landstinget, og saa vil man jo faae at se — hvad der vil kunne ske uden synderligt Ophold, saa vidt jeg formoder — hvad Landstinget mener derom, og dernæst vil jo Folkethinget, dersom Landstinget ikke skulde billige et saadant Vædringsforslags Vedtagelse, kunne tage sin endelige Beslutning ved en eneste Behandling. Jeg kan altsaa ikke se, at det kan være Tilfældet, at dette Vædringsforslag kan lægge Lovens Fremkomst nogen Hindring i Veien. Den ærede Minister paåberaaber sig Loven af 23de Marts 1888, som jeg allerede omtalte før, men den ærede Minister maa dog indrømme, at der er den Forskjel, at den nys nævnte Lov forbyder danske Undersaatter at sælge Brændevin og deslige paa de paagjældende Soterritorier, hvad enten det sker til Skibe, der høre til de Magter, der have undertegnet Konventionen af 16de November 1887, eller ikke. Der er dog nogen Forskjel paa det, at man giver navnlig angaaende Salg af spirituøse Drikke — et Forbud, der saaledes ubetinget skal gjælde paa Nordfjæn, og saa det, at man, som det her er Tilfældet, knytter en Lov bestemt til en Konvention, saaledes at den kun skal gjælde mellem de

kontraherende Magter, og kun saalænge denne Konvention bestaar mellem de Magter, der have tiltraadt den. Dette Lovforslag gaar jo netop ud paa, at saalænge Konventionen gjælder, skal Loven af 1888 ogsaa vedblive at gjælde, men den ophører, saasnart Konventionen bortfalder. Saadanne Politiforanstaltninger, som der her er Tale om — som, saavidt jeg veed, have virket til Tilfredshed, jeg har ganske vist ikke nogen særlig Underretning derom, men jeg har ikke hørt det Modsatte — ere dog meget forskellige fra saadanne Foranstaltninger, der angaa Misbruget ved Forhandling af spirituøse Drikke. Forslagsstillerne have nu gjort opmærksom paa denne Mangel, og synes det høie Thing ikke, det er nødvendigt at rette denne Mangel, for en Mangel er det, saa have Forslagsstillerne jo i alt Fald gjort deres Pligt ved at henstille til Thinget at rette den, om det synes fornødent.

Judenrigsministeren (Singer Slev):

Loven af 23de Marts 1888, som er vedtagen her og indeholder samme Bestemmelser, som det ærede Medlem nu vil have ud af det foreliggende Forslag, slutter sig jo altsaa ligesaa bestemt til Haager-Konventionen som det foreliggende Forslag. Jeg forstaar meget godt, at det ærede Medlem maa se at anvende sin Skarpsindighed paa dette Punkt, at Loven af 1888 har en anden Betydning end det foreliggende Forslag. Men hvad det ærede Medlem siger, har slet ingen Betydning, det følger nemlig af sig selv, at naar man forbyder danske Undersaatter at drive saadan Handel, saa maa Forbudet være almindeligt. Jeg forstaar imidlertid godt, hvorfor det ærede Medlem fremkommer med dette. Havde det ærede Medlem nemlig haft den samme Tanke, da Loven af 1888 var til Behandling, saa er det høist rimeligt, at han havde stillet samme Vædringsforslag, som han nu finder fornødent. Da dette nu ikke er sket, men Folkethinget har vedtaget Lovforslaget paa den Maade, jeg angiver, altsaa i Overensstemmelse med Regeringens her foreliggende Forslag, saa maa det ærede Medlem se at komme bort fra, at han har stemt for, eller i alt Fald Thinget vedtaget Lovforslaget i den nævnte Form, medens han nu ikke ønsker Noget; der er ganske tilsvarende. Jeg tror ikke, der er meget Hold i den Grund, det ærede Medlem anfører.

Veth: Jeg skal kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at saavidt jeg har kunnet høre og forstaa den ærede Minister, saa har han ikke givet nogensomhelst Forklaring af, hvorledes dette Udtryk skal forstaaes, som